

ENKELE MERKWAARDIGE ASPEKTEN BIJ DE HALVEMAANZWEEFVLIEG, *SCAeva PYRASTRI* (LINNAEUS) (DIPT.: SYRPHIDAE). In ons land is de genoemde soort vrij talrijk, maar ze verschijnt in enig aantal pas omstreeks eind juli. Vóór die tijd zijn er alleen losse waarnemingen. Maar ook de vroegste van deze vermeldingen zijn opvallend laat in het seizoen. Die beginnen ongeveer eind mei. Uit deze gegevens zou men geneigd zijn af te leiden dat de soort als larve, het gebruikelijke overwinteringsstadium, overwintert. Zo'n veronderstelling stuit echter op de resultaten van proeven genomen in landen van Centraal-Europa. Schneider (*Mitt. schweiz. ent. Ges.* 20: 306-316, 1947) stelde vast dat de soort in Zwitserland overwinterde als volwassen dier. Dušek en Láska (*Folia Sc. nat. Univ. Purk. Brno, Biol.* 43, 15 (1): 71-76, 1974) kweekten de soort in Tsjecho-Slowakije en vonden dat 39 larven een overwintering met als laagste temperatuur -13°C niet doorstonden. Zij stelden dat in Tsjecho-Slowakije alleen een overwintering als vlieg mogelijk is. Bekijken we in het licht van deze gegevens nu de situatie in Nederland dan is een overwintering als larve vrijwel onmogelijk. Overwinteren als vlieg doet *S. pyrastri* in ons land ook niet, want waarnemingen van volwassen dieren in maart (overwinterende vliegen op wilgekatjes, zoals bij de verwante soort *Scaeva selenitica* (Meigen)) zijn in Nederland onbekend. Alles duidt er dus op dat in ons land geen enkel stadium van *S. pyrastri* de winter doorkomt. Het is zeer waarschijnlijk dat de laat in het seizoen vliegende *S. pyrastri* tot de groep trekkers behoort, die ons land pas laat, in de zomer, in aantal bereikt en dan tot een flinke bevolking kan aangroeien. Andere soorten met vergelijkbare late vliegcurves in Nederland zijn *Episyrphus balteatus* (De Geer), *Metasyrphus corollae* (J. C. Fabricius) en *Eristalis tenax* (Linnaeus).

V. S. van der Goot, N. Anslijnstraat 42, 1068 WN Amsterdam.

DE EERSTE STADIA VAN *THERIA PRIMARIA* (HAWORTH) EN *T. RUPICAPRARIA* (DENIS & SCHIFFERMÜLLER) (LEP.: GEOMETRIDAE). Tot nog toe was er geen vergelijkende beschrijving van de jeugdstadia van beide soorten. Daarin is nu voorzien door een publicatie van de Deense auteur P. Skou (Biologische iagttagelser over *Thera primaria* (Haworth, 1809) med beskrivelse af ungdomsstadierne, *Ent. Meddr.* 49 (2): 65-69, 1982) met uitstekende foto's (het tweede Deense woord betekent: waarnemingen). In alle stadia zijn de twee soorten goed van elkaar te onderscheiden. Bij de eieren verschilt de rozet rondom de micropyle (11 segmenten bij *primaria*, 9 bij *rupicapraria*). De rups van *primaria* is groen met meer of minder duidelijke H-vormige vlekken op de rug en zwarte tekening langs de zijkanten. Die van *rupicapraria* is geelachtig of blauwachtig groen met witachtig gele lijnen op de rug en langs de zijkanten, maar zonder de H-vormige vlekken. De bij Ter Haar-Keer afgebeelde rups is, hoewel niet fraai, dus die van *rupicapraria*. Wie op Mei- of Sleedoorn rupsen gaat kloppen (maar wie doet dat nog?), moet ze nu zonder moeite kunnen herkennen.

Bij de poppen is de cremaster verschillend. Deze bestaat uit twee in elkaars verlengde liggende haken. Bij *primaria* zijn die groter en liggen ze verder uit elkaar dan bij de andere soort.

De heer L. Vári berichtte me nog vanuit Pretoria (Zuid-Afrika) dat zich in zijn collectie exemplaren van *T. primaria* uit Lunteren bevinden.

B. J. Lempke, Plantage Middenlaan 64, 1018 DH Amsterdam.

PERSONALIA

Op 18 mei 1983 promoveerde ons lid mevr. M. E. Leegwater-Van der Linden aan de Universiteit van Amsterdam tot doctor in de Wiskunde en Natuurwetenschappen op een proefschrift getiteld „The rearing of the tsetse fly *Glossina pallidipes* Austen”. Promotor was prof. dr. W. Helle, coreferent was prof. dr. J. J. Laarman.